

Biblická čtení:

Skutky 2, 14a.22-32 Tu vystoupil Petr spolu s jedenácti, pozvedl hlas a oslovil je: „Muži judští a všichni, kdo bydlíte v Jeruzalémě, toto vám chci oznámit, poslouchejte mě pozorně: Muži izraelští, slyšte tato slova: Ježíše Nazaretského Bůh potvrdil před vašimi zraky mocnými činy, divy a znameními, která mezi vámi skrze něho činil, jak sami víte. Bůh předem rozhodl, aby byl vydán, a vy jste ho rukou bezbožných přibili na kříž a zabili. Ale Bůh ho vzkřísil; vytrhl jej z bolestí smrti, a smrt ho nemohla udržet ve své moci. David o něm praví: ‚Viděl jsem Pána stále před sebou, je mi po pravici, abych nezakolísal; proto se mé srdce zaradovalo a jazyk můj se rozjásal, nadto i tělo mé odpočine v naději, neboť mě nezanecháš v říši smrti a nedopustíš, aby se tvůj Svatý rozpadl v prach. Dal jsi mi poznat cesty života a blízkost tvé tváře mne naplní radostí.‘ Bratří, o praotci Davidovi vám mohu směle říci, že zemřel a byl pohřben; jeho hrob tu máme až dodnes. Byl to však prorok a věděl o přísaze, kterou se mu Bůh zavázal, že jeho potomka nastolí na jeho trůn; viděl do budoucnosti, a mluvil tedy o vzkříšení Kristově, když řekl, že nezůstane v říši smrti a jeho tělo se nerozpadne v prach. Tohoto Ježíše Bůh vzkřísil a my všichni to můžeme dosvědčit.

1. Petrův 1,3-9 Veleben buď Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, neboť nám ze svého velikého milosrdenství dal vzkříšením Ježíše Krista nově se narodit k živé naději. Dědictví nehynoucí, neposkvřené a nevadnoucí je připraveno pro vás v nebesích a Boží moc vás skrze víru střeží ke spasení, které bude odhaleno v posledním čase. Z toho se radujte, i když snad máte ještě nakrátko projít zármutkem rozmanitých zkoušek, aby se pravost vaší víry, mnohem drahocennější než pomíjející zlato, jež přece též bývá zkoušeno ohněm, prokázala k vaší chvále, slávě a cti v den, kdy se zjeví Ježíš Kristus. Ač jste ho neviděli, milujete ho; ač ho ani nyní nevidíte, přec v něho věříte a jásáte nevýslovnou, vznešenou radostí, a tak docházíte cíle víry, spasení duší.

Jan 20, 19-31 Téhož dne večer – prvního dne po sobotě – když byli učedníci ze strachu před Židy shromážděni za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš, postavil se uprostřed nich a řekl: „Pokoj vám.“ Když to řekl, ukázal jim ruce a bok. Učedníci se zaradovali, když spatřili Pána. Ježíš jim znovu řekl: „Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého. Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“ Tomáš, jinak Didymos, jeden z dvanácti učedníků, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu řekli: „Viděli jsme Pána.“ Odpověděl jim: „Dokud nevidím na jeho ruce stopy po hřebecích a dokud nevložit do nich svůj prst a svou ruku do rány v jeho boku, neuvěřím.“ Osmého dne potom byli učedníci opět uvnitř a Tomáš s nimi. Ač byly dveře zavřeny, Ježíš přišel, postavil se doprostřed a řekl: „Pokoj vám.“ Potom řekl Tomášovi: „Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuj a věř!“ Tomáš mu odpověděl: „Můj Pán a můj Bůh.“ Ježíš mu řekl: „Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.“ Ještě mnoho jiných znamení učinil Ježíš před očima učedníků, a ta nejsou zapsána v této knize. Tato však zapsána jsou, abyste věřili, že Ježíš je Kristus, Syn Boží, a abyste věřice měli život v jeho jménu.

Můj Pán a můj Bůh!

Abyste věřili, že Ježíš je Kristus, Syn Boží, a abyste věřice měli život v jeho jménu.

1. **Obraz:** Bůh dal Abrahamovi syna, ale rozhodne se jej zkoušet. Proto mu řekne, ať jde se svým prvorozeným a jediným synem a obětuje mu jej. A vstal Abrahám brzy ráno, vzal svého syna a šli. V poslední chvíli je Abrahám zastaven před usmrcením syna a nachází beránka zachyceného v houští, kterého obětuje.
2. **Obraz:** Izrael má být uchráněn před poslední ranou – zabíjení prvorozených synů egyptských tím, že Hospodin přikáže, aby natřeli veřeje krví beránka, kterého mají jíst poslední noc před východem z Egypta. Ve spěchu pak napečou pouze nekvašené chleby.
3. **Obraz:** Izrael na poušti reptá – neumí si představit Hospodina, který hoří v keři, který hřmí na hoře Sinaj, který se skrývá v oblaku, a vyrobí si zlaté tele, kterému se klaní. Mojžíš přináší zákon a rozbíjí jej na kousky.

4. Obraz: Bůh Otec posílá svého Syna, a rozhodne se zkoušet lid Abrahamův a Mojžíšův. Ti jej však odmítají – obětují sice každoročně pesachového beránka, ale Ježíšův požadavek na modlitbu srdce a milosrdenství, které klade výš než oběti a pravidla zákona, vedou ke konfliktu.
5. Obraz Ježíš uzavírá s Bohem novou smlouvu – hod beránka se mění v jeho vlastní oběť, jeho tělo a krev symbolizují chléb a víno – večeře Páně. Ježíš umírá, ale třetího dne vstává z mrtvých.
6. Obraz: Ježíš ve 4. kapitole Lukášova evangelia vchází do synagogy, otevírá knihu proroka Izajáše a čte: *Duch Hospodinův je stále nade mnou; proto mne pomazal, abych přinesl chudým radostnou zvěst, poslal mne, abych vyhlásil zajatcům propuštění, slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil léto milosti Hospodina.* Zavře knihu, posadí se a řekne: *Dnes se splnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli.*“
7. Obraz: To je evangelium. Není to dějepis. Co řekl Ježíš před dvěma tisíci lety, platí i dnes. Záleží na tom, jak člověk vidí sebe samého. Pokud se cítím být chudý a vím, že se mi nedostává něčeho důležitého, pak jsou pro mě Ježíšova slova evangeliem, já jsem adresátem jeho slov. Musím si ho však přivlastnit, což je možné jen tehdy, když uvědomím svou chudobu, nesvobodu, zaslepenost, doplňte si sami, co víte, že se vás týká.
8. Obraz: 8 dní po Velikonocích jsme nabádáni: nebudte nevěřící, ale věřící! Jsme nevěřící Tomášové? Prvního dne po sobotě se apoštolové úzkostlivě shromáždili za zavřenými dveřmi, když tu se mezi nimi náhle objevil Ježíš. Velká radost: Ježíš žije! Tomáš, který tuto radost nezažil, reagoval velmi lidsky, zcela rozumně: „Když se ho nedotknu doopravdy, nedotknu se jeho ran, nemohu uvěřit, že je živý!“
9. obraz: Ježíš říká Tomášovi poté, co mu bylo dovoleno vidět ho a dotknout se ho: „Protože jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a přesto uvěřili.“ Co znamená „věřit“? Jak stará je tato otázka? Kdo je věřící a kdo nevěřící? Jsou tací, kteří si říkají nevěřící, jiní, kteří si říkají věřící. A jsou ti, kteří v průběhu života „najdou víru“, stanou se věřícími, ale i ti, kteří říkají, že víru, kterou kdysi měli, ztratili.
10. obraz: Víra je tedy něco, co může růst nebo upadat. Jedno je však jisté: K víře tradice nestačí. Chce to velmi osobní zkušenost. Každá cesta víry je jiná, ale všechny mají jedno společné: setkání s realitou Božího „jiného světa.“ Jedině tak může někdo uvěřit a vyznat jako Tomáš: „Můj Pán a můj Bůh!“